

רע"פ 3960/16 – עו"ד אורן פלדמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3960/16

כבוד השופט ח' מלצר
עו"ד אורן פלדמן

לפני:
המבחן

TAA

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות עיר על החלטתו של בית המשפט המוחזק
בחיפה (כב' השופטת א' אלון) מТАאריך 05.05.2016
ב-ע"ח 9659-04-16; תגובה מתעם המשיבה מТАאריך
02.06.2016

המבחן: בעצמו

בשם המשיבה: עוז'ד אריה פטר

החלטה

1. בפני בקשת רשות לעורו (שהיתה אמורה להיות מסוווגת כ-בש"פ) על החלטתו של בית המשפט המוחזק חיפה (כב' השופטת: א' אלון), מtarיך 05.05.2016, ב-ע"ח 9659-04-16, בגין נדחה ערכו של המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ס'גץ-אופיר) שהורה על הארצת תוקף החזקתו של רכב הרשם על שמו של המבקש ב-180 ימים נוספים.

להלן אביא את הנתונים הנדרשים להכרעה במלול.

1 tiny

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

2. בתאריך 04.02.2014 נתפס רכב מסוג BMW הרשום על שמו של המבוקש (להלן: הרכב), לפי סעיף 32 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה). ההליכים הקודמים פורטו בהרבה בהחלטתה של חברתי, השופטת א' חיוט ב-בש"פ 2189/14 מתאריך 24.04.2014 (להלן: בש"פ 2189/14), ולפיכך אצין בתמצית כי הרכב נתפס במסגרת חקירת משטרה בדבר יבוא וסחר בישראל של כל רכב גנובים ומזויפים מחו"ל, לאחר שעלה מהחקירה כי לכואו הרכב נגנב בהונגריה, חלקי ונטוניו זיפו והוא יבוא לישראל בייבוא אישי.

זה המקום להדגיש כי המבוקש איננו חשוד בביצוע עבירה כלשהי.

3. מאז תפיסתו של הרכב הוגש בקשה חוזרות ונשנות להארכת התפיסה מטעם המשיבה, וכן בקשה להזרת התפוס מטעם המבוקש. בת' המשפט אישרו את המשך ההחזקה של הרכב, ואולם הודגש כי על המשיבה לפעול ללא דיחוי לביצוע הבדיקות שיש לבצע ברכב, ולאחר מכן היליך הפלילי כדי שתפיסת הרכב לא תTARGET מעבר למידה הראויה (עיננו: בש"פ 2189/14).

4. בתאריך 21.09.2016 בית משפט השלום הנכבד נעתר לבקשת המשיבה מתאריך 03.03.2016, ובאישור מנומקת הורה על המשך ההחזקה בתפוסים במשך 180 ימים נוספים.

5. בתאריך 05.05.2016 נדחה הערע שהגיש המבוקש על החלטה זו לבית המשפט המחויז הנכבד. בגין החלטתו קבוע בית המשפט המחויז הנכבד כי חרף כך שמדובר בפרק זמן לא מבוטל של חצי מיום התפיסה, ובהתאם, בין היתר, בעובדה שמדובר בחקירה מאומצת ומורכבת המחייבת שיתוף פעולה עם גורמים נוספים – המשיבה אכן פועלת בשיקדיה ראוייה לקידום הליכי החקירה. כן נקבע כי האינטראס הציבורי של פגעה בראייה מרכזית בהיליך הפלילי העתידי גובר על הפגיעה בזכויותיו של המבוקש. זאת בפרט נוכח העובדה שנוכחות החשדות – רישיונותיו של הרכב נשללו, ולפיכך למעשה בשלב זה לא ניתן לעשות בו כל שימוש.

החלטה זו היא מושא הבקשה שבפני.

טענות הצדדים

6. לטענת המבוקש המקירה דן מעלה שאלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטי. לטענתו, סעיף 35 לפיקודת קובע תקופה של שישה חודשים מיום התפיסה ועד להגשת המשפט, אשר בו החפש צרי לשמש כראייה, ולגשתו רק בתקופה זו גברת זכותה של המשיבה על זכותו לקניין. המבוקש מוסיף כי אמן בסמכותו של בית משפט השלום להאריך תקופה זו, אולם לגישתו טרם נבחנה בפסקיתנו השאלה מהן גבולות הסמכות להארכת התקופה האמורה, ומה הם התנאים להארכה זו.

7. המבוקש עומד על כך שנכון לעת זו, הרכב תפוס מזה מעל שנתיים ומחצה, בעודו של גיגישתו, אין כל צפי להגשת כתב אישום, או להזרתו של הרכב לשוטתו. בעודו של המבוקש מדגיש כי הוא רכש את הרכב מבואן פרטיה במחair מחרון מלא, זאת לאחר שהוא בדק את רישיונו במשרד הרישוי והרכב נמצא נקי משעבודים, עיקולים או חובות. עוד לטענותו, הרכב יoba ארצתה בשנת 2011 ובשלוש השנים שחלפו מאז ועד שזה נתפס – הוא נסע בכביש הארץ באישור משרד הרישוי. המבוקש מוסיף בהקשר זה כי עיכוב החזרת הרכב לשוטתו פוגע בו, שכן הרכב משתמש אותו לצורך עבודתו. המבוקש טוען עוד בהקשר זה כי נכון כי הרכב מזוייף, ולפיכך אין כל סיבה למנוע שימושו ברכבת – בפרט מכיוון שב吃过 ניתנו לו הרישיונות הנדרשים.

8. המשיבה טעונה מנגד כי דין הבקשה להידחות. לטענתה, עניינו של המבוקשណון בפני שתי ערכאות והוא אינו מעלה שאלת חשיבות משפטית או ציבורית מיוחדת החורגת מעניינו הפרטני. לגופו של עניין המשיבה טעונה כי בית המשפט המחויז הנכבד ערך איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין זכותו הקניינית של המבוקש, והתייחס למכלול השיקולים הרלבנטיים להכרעה, ובכללם התייחס גם להיקף החקירה המשמעוני, למורכבות המקרה, ולכך שהחקירה מעורבת גורמים רבים, שחלקם גורמים מוח"ל. המשיבה טוענת עוד כי רישיונות הרכב ורישיונות היבוא של הרכב – בוטלו, ונאסר השימוש בו, ועל כן לגישתה, מילא לא תצמה למבוקש כל תועלת מכך שהרכב יוחזר לשוטתו בשלב זה.

דין והכרעה

9. לאחר עיון בבקשתו, בחומר שצורף אליה ובתגובה המשיבה שהוגשה על פי החלטתי, הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא להלן את הנימוקים למסקנתי זו.

10. הלכה היא כי ככל רשות לערו בגלגול שלishi' ניתנת מקום בו עולה מן הבקשה סוגיה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, אשר חורגת מעניינים של הצדדים לתייך, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה בלתי מידתית בזכויות (ראו: בש"פ 12/5769 מזרח נ' מדינת ישראל (20.08.2012); בש"פ 4971/08 ושם נ' מדינת ישראל (28.10.2008); בש"פ 14/4595 חיים נ' מדינת ישראל (04.07.2014); בש"פ 15/6239 אבאלעפה נ' מדינת ישראל (21.01.2016)).

11. למעשה, הבקשה שלפני איננה נמנית על אותן מקרים המצדיקים מתן רשות ערר,DOI בכך על מנת לדוחותה. השגותו של המבוקש אין חורגות מעניינו הקונקרטי, ולא עולה מהן שאלת חשיבות משפטית רחבה היקף.

12. אף לגופם של דברים דינה של הבקשה – להידחות. סעיף 35 לפకודה קובע כדלקמן:

"אם תוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום,

על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."

ה המבקש איננו חולק על כך שבהתאם להוראות הפקודה, לבית משפט השלום ישנה סמכות להאריך את תקופת ששת החודשים האמורה, וזאת בתנאים שיקבע, ואולם הוא טוען כי יש להגדיר גבולות לשימוש בסמכות האמורה. ודוקן: בהקשר זה אכן נקבע בפסקתנו כי הארוכה כאמור איננה יכולה להיות לצמיתות אלא עליה להינתן בזמן מסוים, לתוכלת מסוימת ומטעמים ראויים. כך, למשל, נקבע כי ניתן להאריך את התקופה מקומ בו החקירה לא נסתיימה, טרם הוחלט אם יוגש כתבאים נגד מי שהחפץ נתפס بيדו, או כאשר קיימת מחלוקת באשר לזהות בעל הזכות בחפץ (ראו: בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (להלן: עניין עובדיה)). בהקשר זה נקבע כי בבאו אשר בקשה להארכת החזקה בחפץ, על בית המשפט לאזן כראוי בין קניין הפרט לבין צרכי הציבור (ראו: עניין עובדיה; בש"פ 5564/14 טננបאים נ' מדינת ישראל (18.09.2014). עינו עוד: בש"פ 555/07 ויחיא נ' משטרת אריאל פיסקה 12 (13.08.2008); רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל, פיסקות 10-11 (06.03.2007).

13. עיון בהחלטות מושא העරר מעלות כי אכן כך נעשה בעניינו. שתי הערכאות שדנו בעניינו של המבקש אכן בחנו את מכלול השיקולים הרלבנטיים, וזאת תוך שימת דגש על הזמן הרב שהחלף מאז תפיסתו של הרכב, ואיזונו אל מול צרכי החקירה, בהתחשב בכך שהרכב עשוי לשמש ראייה בהליך הפלילי. בהקשר זה לא מצאת מקום להתערב בקביעותיה המונומוקות לפיהן המשיבה איננה חוסכת במא Mitsim לשם השלמת החקירה, וכי חurf הזמן הרב שהחלף – בנסיבות העניין גובר בשלב זה האינטרס הציבורי הקיים במצוי הבירור והחקירה של החשדות בפרשה (השו: בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מדינת ישראל (26.11.2009); בש"פ 13/6951 הלוי נ' משטרת ישראל, מפלג הונאה ת"א (10.12.2013)).

14. אמנם, אין להקל ראש בפגיעה הנגרמת לבקשתו, אשר רכש את הרכב בתום לב מיד אחר, ואיןנו נחשד בעבירה כלשהי במסגרת העניין הנידון. עם זאת, הוראותיה של הפקודה מאפשרות את תפיסתו של הרכב בהיותו ראייה בהליך פלילי עתידי, ונוכח הבדיקות שיש לבצע בו. בהקשר זה יש להזכיר כי תפיסת חפץ עד לקיומו של ההליך הפלילי, להבדיל מחihilot, אינה מפקיעה אותו מיד בעליו לצימות. כמו כן, ראוי להזכיר כי בשלב זה הרכב – איןנו בר שימוש, ובנסיבות אלו דומה כי מדובר בפגיעה יחסית בלבד, אשר במכלול האיזונים – אין היא גוברת על האינטרס הציבורי הקיים בבירור מזכה ומלא של הטענות הנוגעות לעניין (השו: בש"פ 321/02 שארב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(4) 193 (2002); בש"פ 3822/03 נסריין נ' מדינת ישראל (12.06.2003)). בהקשר זה יש לציין כי ככל שתתרבר בערכאות המתאימות לכך כי ניתן ליתן לרכב את הרישונות הנדרשים ולהזכיר לנסיעה – ראוי יהיה לבחון שנית את שאלת שחרורו לחזקתו של המבקש.

15. מבלי לגרוע מהאמור לעיל – מובן כי על המשיבה לפעול ללא דיחוי להשלמת כל הבדיקות הנדרשות ולקידומו של ההליך הפלילי, וזאת כדי שתפיסת הרכב לא תתארך עוד מעבר לצורך, כך שאורכה נוספת, ככל שתתבקש, תבחן בזירות רבה יותר, שהרי הפגיעה בקניין המבקש כאן מתקרבת לסוף המידתיות. מעבר לכך יש לציין הבורר מאלו כי זכויותיו וטענותיו של המבקש שמורות לו במישור התרופות במשפט הפרטי.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016).

עמוד 4
